T012 BD 3 (19) 186-Q6-P20-Chư Thiên Chúc Mừng Phật Thành Đạo-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

Phẩm 20: CHƯ THIÊN CHÚC MỪNG PHẬT THÀNH ĐẠO

Khi ấy Thiên vương cõi Dục đi đến, thấy Đức Như Lai ngồi ở dưới gốc cây, đã đạt thần thông, ước nguyện hoàn mãn, hàng phục ma oán, dựng cờ phướn lớn, Từ bi vô lượng, làm

Đại Y Vương chữa trị bệnh hoạn cho chúng sinh, là loài Sư Tử vô song, đối với người sợ sệt, không run sợ, điều hòa tâm ý, diệt trừ tam cấu, thành tựu trí tam đạt, vượt khỏi bốn dòng, giữ gìn mối đạo, cứu giúp ba cõi, phạm hạnh thanh tịnh, dứt trừ các sự xấu ác. Đó là Tỳ-kheo dứt trừ các sự ngu mê tăm tối.

Thế nào gọi là Sa-môn?

Vượt khỏi sáu đường, học rộng không giới hạn, gọi là học rộng nghe nhiều, đạo đức tiêu diệt trần lao, thành bậc dũng mãnh, vượt qua bờ bên kia, gọi đó là người có năng lực. Tóm thâu mười lực, đầy đủ pháp bảo. Thiên vương thấy Đức Như Lai ngồi ở dưới gốc cây dùng kệ khen

ngợi:

Nay dưới cây Bồ-đề,
Hàng phục ma quyến thuộc,
Vững chắc như Tu-di,
Không sợ, không bỏ đi,
Từ vô số ức kiếp,
Học thí, giới, trí tuệ,
Nhóm họp học nghĩa đạo,
Cũng vô số ức kiếp,
Việc làm trên Thích, Phạm,
Vốn mong cầu Phật đạo,
Vô số kiếp hành nhẫn,
Nhận chịu bao khổ não,
Nên sáng màu vàng ròng,
Vô số kiếp tinh tấn,
Vượt qua nạn sinh tử,
Cho nên hàng phục ma,
Từ vô số ức kiếp,
Hành thiền, thần thông, tuệ,
Phụng sự vô số Phật,
Cho nên được cúng dường,
Từ vô số ức kiếp,
Chí thành trí tuệ rộng,

Cứu giúp ức chúng sinh,
Nên mau được quả Phật,
Nhân hàng phục ma thân,
Cũng xa lìa ma tử,
Trừ bỏ ma dục trần,
Nên chẳng còn lo buồn,
Đây là trời trong trời,
Chỗ chư Thiên phụng sự,
Ba cõi kính, cúng dường,
Làm ruộng phước vô lượng,
Tiêu hết vi tế hoặc,
Đắc Phật thành Thế Tôn,
Bèn đến ngồi đạo tràng,
Tướng đảnh không trông thấy,
Tướng giữa mày chiếu sáng,
Vô số ức cõi Phật,
Làm mờ ánh nhật nguyệt,
Khiến gặp ánh sáng đạo,
Nhan sắc rất đặc biệt,
Nhan sắc đứng hàng đầu,
Tướng tốt thương chúng sinh,
Ba cõi cùng phụng sự,
Mắt Ngài rất thanh tịnh,
Thấy vô số chư Phật,
Quốc độ các sinh thân,
Được nghĩ nhớ trong tâm,
Tâm Ngài rất thanh tịnh,
Nghe vô số âm thanh,
Chư Thiên, dân chúng nói,
Âm vang Phật giảng pháp,
Nay được lưỡi rộng dài,
Biết thời, nói êm ái,
Nên nghe chánh pháp này,
Đạt cam lộ vô vi,
Ngài thấy binh chúng ma,
Vui vẻ không sợ hãi,
Lại thấy các Thiên nhân,
Không vui, như Tu-di,
Thấy các binh chúng ma,

Ngài vững vàng bất động,
Tuy ma ôm lòng hại,
Mạnh mẽ hàng phục Ngài,
Chỗ ngồi không dời đổi,
Thân Ngài không chao động,
Không vui cũng không giận,
Khi ấy không gặp nạn,
Chư Thiên, người thế gian,
Chắc chắn được lợi lành,
Mau được nghe chánh pháp,
Liền chí thành phụng hành,
Thường tạo các công huân,
Nhờ phước đức tối thắng,
Việc làm mau thành tựu,
Vắng lặng Bậc tinh anh,
Đạo sư quý giữa người,
Sẽ mau thành Chánh giác,
Chấn động ức cõi nước,
Hàng phục các quân ma,
Tiếng Ngài như Phạm thiên,
Cũng như tiếng chim loan,
Là đệ nhất hương thơm,
Cù-đàm thuyết kệ này:
Phước báo rất an vui,
Trừ tất cả buồn lo,
Sở nguyện được thành tựu,
Người mà có công đức,
Mau đến được Phật đạo,
Liền hàng phục chúng ma,
Mau được sự mát mẻ,
Điềm tĩnh khéo diệt độ,
Cho nên người phước gì,
Tạo lập hạnh tri túc,
Để nghe pháp cam lộ,
Ai hiện đang biếng nhác,
Ở giữa chốn rừng sâu,
Ai có ý thoái lui,
Lợi ích cho muôn dân,
Thường phụng hành tinh tấn,

Ai theo hạnh Bồ-tát,
Vì người bèn quay về,
Tạo việc làm cúng dường,
Đã thành tựu cõi nước,
Gương sáng phẳng như tay,
Liền ngay nơi cõi ấy,
Trăm ngàn hoa lá sen,
Tự nhiên cùng sáng chói,
Trăm ngàn ức chư Thiên,
Đến thấy đạo tràng Phật,
Đều do xong công huân,
Như biển không giới hạn,
Hàng phục thế lực ma,
Đạt pháp môn cam lộ,
Đều cúi đầu làm lễ,
Quy mạng Đức Như Lai,
Dùng vô số thanh tịnh,
Cùng cầm các lọng thơm,
Để nhìn thấy Sư tử,
Oai thần Phật biến hóa,
Liền phát Bồ-tát ý,
Chỗ đứng không thể động,
Lời nói có tiếng tăm,
Như biển không thể lường,
Vững như núi Tu-di,
Là vua trong các núi,
Chấp hai tay làm lễ,
Trên không phát tiếng Phạm,
Nhân trung Thánh cũng vậy,
Nơi chỗ tòa Sư tử,
Trăm ngàn các cây cối,
Cúi rạp hướng đạo tràng,
Trăm ngàn ánh sáng đó,
Chấn động ức cõi nước,
Diệt hết các đường ác,
Các nạn đều vắng lặng,
Người không thể vượt qua,
Người bệnh đều được chữa,
Chí chân trong loài người,

Ngồi nơi tòa sư tử,
Oai thần Phật biến hóa,
Giống như ánh minh châu,
Tự nhiên có ánh sáng,
Và ánh sáng nhật nguyệt,
Giữa mày phóng hào quang,
Làm mờ ánh sáng kia,
Chiếu soi khắp ba cõi,
Không thể thấy đảnh Phật,
Thế Tôn hùng như vậy,
Ngồi nơi tòa sư tử,
Hiện các loại thần thông,
Người đến đều thấy hết,
Tự nhiên kính thờ Phật,
Đất chấn động sáu cách,
Giả sử không bỏ binh,
Dùng phương tiện cảm hóa,
Nếu không bỏ binh trượng,
Sẽ gặp các não hại,
Tôn sư tử như vậy,
Nơi tòa hiện cảm ứng.
Bấy giờ trời Tịnh cư, trời Phạm Ca-di, trời Thiện Phạm và con của Ma là Kính Đạo đồng đi đến chỗ Phật, cầm lọng báu lớn để dâng lên Phật, liền chắp tay dùng kệ tán thán:
Nhân Tôn ngay trước mắt,
Sức tinh tấn, thiền, tuệ,
Trước ma hiển hùng biện,
Thánh đã hàng phục ma,
Tất cả đều an lành,
Ngài ngồi, thân bất động,
Vô số ức ma đến,
Cúi đầu lễ Thế Tôn,
Nhiều như cát sông Hằng,
Không bằng Đấng Chí Tôn,
Không thể làm dao động,
Giống như hằng sa kiếp,
Thờ vô số ức ngàn,
Đạo lý được đặt ra,
Không dám phá Năng Nhân,
Việc làm không thể kịp,

Từng bố thí vợ con,
Nam nữ và tôi tớ,
Ruộng vườn và quốc ấp,
Ngôi vua, đồ trang sức,
Tay chân và đầu mặt,
Các sở hữu trong thân,
Để thực hành đạo vậy,
Nhân từ không mê hoặc,
Như lời Ngài đã nói,
Lời nói không thay đổi,
Phật không đắm quả lớn,
Sẽ độ vô số chúng,
Ức lớp vượt dòng xiết,
Sức thiền định, thần túc,
Hàng phục, tịnh chánh pháp,
Nguyện độ hết chúng sinh,
Cho mắt đời tối tăm,
Khiến hòa khắp tất cả,
Một lòng mong trí lớn,
Tập hợp theo Đạo Sư,
Chí Ngài rộng không lường,
Không ai không khen ngợi,
Như vậy hàng quân ma,
Sớm thành Nhất thiết trí.
Con của Ma khen ngợi Phật như vậy xong rồi lui đứng qua một bên.
Bấy giờ trời Hóa tự tại, trời Vô kiêu lạc, trời Đâu-suất, trời Diễm-ma, trời Đao-lợi và Tứ Thiên vương, trời Hư không, trời Địa thần cúng dường Đức Thế Tôn, hết thảy đều rất trang nghiêm. Tất cả trời đất rải hoa, đốt hương, dựng các cờ, lọng, đều cùng quy mạng Đấng Chí
Tôn, dùng kệ khen ngợi:
Các trời Hóa tự tại,
Vô kiêu lạc, Đâu-suất,
Diễm, Đao-lợi, Tứ vương,
Đều đến cúng dường Phật,
Vững chắc như kim cang,
Ở nơi ba ngàn cõi,
Chí vững không thể phá,
Ngay nơi Phật đạo tràng,
Dầu cho thịt da tiêu,

Xương tủy sạch không còn,
Nếu không thành Phật đạo,
Không bao giờ rời đây,
Nhân sư tử tuyên bố,
Tất cả ba ngàn cõi,
Thề nguyện lập oai thần,
Cỏ cây đều làm binh,
Hùng mạnh không suy yếu,
Đi đến chỗ Bồ-tát,
Ta nguyện ức cõi nước,
Bằng phẳng không có nạn,
Chúng ta, các thần đất,
Đều đến, được lợi lành,
Và khiến Bậc Tối Tôn,
Bước chân đi trên ta,
Ngài ở đời dũng mãnh,
Không đâu không chiếu sáng,
Chiếu sáng khắp tất cả,
Giúp đỡ ba ngàn cõi,
Huống là với thân ta,
Phương dưới trăm ngàn ức,
Đều cùng một phẩm loại,
Độ khắp các chúng sinh,
Dựng xây nên cơ nghiệp,
Chúng ta giữ đất này,
Và khắp ba ngàn cõi,
Đều cùng được nguyện trên,
Tùy thích, được ăn uống,
Nếu có vượt cảnh giới,
Chỗ ở được an ổn,
Đệ tử của chư Phật,
Chư Thanh văn Cù-đàm,
Khi diễn giảng đạo pháp,
Nếu có người đến nghe,
Tất cả các công đức,
Đều khuyến giúp Phật đạo.
Trời Phạm, trời Hóa tự tại, trời Vô kiêu lạc, trời Đâu-suất, trời Diễm-ma, trời Đao-lợi, Tứ Thiên vương, trời Hư không, trời Địa thần, cúng dường tán thán Phật xong, lui đứng một bên.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.